610/00

Den 29. december 2000 blev i sag nr. 53.330:

xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx xx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, påstår ved sin advokat selskabet tilpligtet at yde forsikringsdækning for en anmeldt skade, som indtraf den 27/9 1996.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klagerens gener kan henføres til en forudbestående invaliditet.

1992-skaden

Klageren anmeldte den 19/3 1992, at han havde været involveret i et færdselsuheld, hvor han havde pådraget sig brud på venstre overarm. Den 14/4 1998 rejste klageren erstatningskrav over for selskabet, som herefter indhentede invaliditetsattester.

I invaliditetsattest dateret 15/5 1998 fra klagerens læge hedder det: "Patienten blev indlagt efter soloulykke 10.03.[92], hvor der fandtes en løs fraktur distalt på venstre humerus med dislokation. Bruddet er helet solidt, der er ingen ømhed, men der [er] disfiguration med ca. 20 gr.'s medial vinkling svarende til brudstedet over albuen. Bevægelighed i albuen er let nedsat fra 0 gr's strakt stilling til 110 gr's flexion. Der er normal supination og pronation i underarm. Omfang på overarmen er på venstre side 32 cm mod højre si-

de 33 og på underarmens tykkeste sted 29 cm mod højre 30 cm. Der er normal kraft i hånd og ved bevægelse omkring albue. Der palperes ca. 2-8 cm. over albuen ujævn fortykket knogle. Der er fri bevægelighed i skulderled og ingen neurologisk udfald eller føleforstyrrelser. Patienten har stadig gener i form af vanskeligheder med intensiv styrketræning, hvor han skal trække skævt. Og han har efter ulykkestilfældet ikke turdet spille håndbold. Der er desuden kosmetiske gener i form af disconfiguration."

I slutattest dateret 20/7 1998 fra klagerens læge hedder det: "**6.** Fra hvilken dato har tilstanden været stationær? den *ca. 1993* **7.** Fra hvilken dato er lægebehandlingen ophørt? den *Nov. 1992* **8.** Har tilfældet efterladt varige følger, og da hvilke? Eventuelt en kortfattet beskrivelse af disse. *Ja. Lidt nedsat kraft og diskonfiguration i ve. albue med lidt nedsat fleksion jvf. tidligere invaliditetsatt.*"

I skrivelse af 13/8 1998 afviste selskabet at yde forsikringsdækning med henvisning til, at kravet var forældet.

1996-skaden

Klageren anmeldte den 26/5 1999, at han var kommet til skade medio august 1996 under en håndboldkamp, hvor han var blevet tacklet med den følge, at han faldt ned på venstre arm.

Af begyndelsesattest dateret 14/5 1999 fra klagerens læge fremgår: "6. Har, Dem bekendt, tidligere læsioner, tidligere eller nu tilstedeværende sygdomme eller andre forhold helt eller delvist været årsag til den nuværende lidelse eller forværret dens følger, og da hvilke? *Da jeg så albuen var der ingen akutte forandringer men følger efter tidligere brud*."

Af slutattest dateret 2/9 1999 fra klagerens læge fremgår: "**3.** Har Dem bekendt, forud tilstedeværende eller senere tilstødte sygdomme eller andre forhold haft nogen indflydelse på den nuværende lidelse og dens forløb? I så fald hvilke? *Ja – følger efter tidl. brud* ... **8.** Har tilfældet efterladt varige følger, og da hvilke? Eventuelt en kortfattet beskrivelse af disse. ... *Pt.s aktuelle gener er relateret til ulykkestilfældet i 92*"

Selskabet foranledigede herefter speciallægeerklæring udarbejdet af speciallæge i ortopædkirurgi J.H., og af denne, dateret 4/1 2000, fremgår bl.a.: "**Den 10.03.1992** kl. ca. 22 kørte i bil ind i en elmast. Husker ikke uheldet. Ved ankomsten til skadestuen i Odense var han lettere commotioneret. Klagede over smerter i højre skulder, venstre overarm, højre thoraxhalvdel og lænd. Havde pådraget sig en løs venstresidig distal humerusfraktur, kontusionssår under hagen, i parietalregionen og på højre femur. Røntgen af columna lumbalis, bækken og højre skulder: ingen fraktur. Sårene sutureres. Han observeres for commotio. Frakturen behandles konservativt i starten med vinkelgipsskinne, senere med samientobandage. Udskrives 12.3. Samientobandage seponeres 23.4, hvor Røntgen viser, at frakturen er helet i 25 graders varusstilling. **Genindlægges 14.5.92** med refraktur, opstået under en fest, hvor patienten slyngede rundt med en pige. De faldt, og pigen landede på patientens venstre arm. På Odense Skadestue anlægges vinkelgipsskinne og der planlægges operation med osteosyntese dagen efter. Beslutningen ændres til konservativ behandling. Patienten udskrives samme dag. 27.5. er fejlstillingen forværret. Ved forsøg på reposition forværres fejlstillingen og patienten **genindlægges 29.5.92** til reposition og marvsømning. Udskrives samme dag på grund af travlhed, og **genindlægges 2.6.92**. 3.6. forsøges osteosyntese med marvsøm, men sømmet kan ikke føres igennem ved frakturstedet, da frakturen ikke kan reponeres. Vurderer, at man heller ikke med extern fixation kan reponere frakturen, hvorfor der fortsættes konservativ behandling med cirkulær gips. Der er fortsat 25-30 graders vinkling. Udskrives 10.6. Den 16.6. overvejes igen extern fixation, hvilket patienten nu ikke ønsker. 23.7. fjernes gipsen. Frakturen er ophelet med massiv callusdannelse, 2/3 knoglebreddes lateral og anterior forskydning af distale fragment og 20 graders varusvinkling. Der startes ambulant fysioterapi og træning på motionscenter. Afsluttes fra ambulatorie 10.12.92. Havde efterfølgende ingen problemer fra armen. Dyrkede håndbold og startede en ønsket militær karriere, hvilket ikke gav problemer. Fald den 27.9.96 under håndboldspil og forvred venstre arm. På Rigshospitalet fandt man hævelse og misfarvning dorsolateralt distalt på humerus. Ingen frakturmistanke og ingen behandling. Efter uheldet har der været let diffuse smerter i frakturområdet, som gradvist er forværret, hvorfor patienten anmeldte uheldet til ALKA forsikring april 1998. ... **Konklusion** Tidligere rask 26 årig butikschef, der ved solouheld den 10.3.92 pådrog sig en tværfraktur af venstre humerus. Behandlet konservativt. Frakturen helet den 23.4.92 med 25 graders varusfejlstilling. Refraktur den 14.5.92 efter relevant traume. Primær konservativ behandling,

men på grund af forværret frakturstilling forsøges reposition og senere marvsømning, uden held. Fortsætter med circulær gips til 23.7, hvor frakturen er helet med massiv callusdannelse, 25 graders varusfejlstilling og ca. 3/4 knoglebreddes radial- og anterior forskydning. Afsluttes den 10.11.92. Efterfølgende ingen problemer med armen. Efter faldtraume den 27.9.96 har der ved bestemte bevægelser været smerter i frakturområdet. Smerterne forværret det sidste ½ år. Patienten klager over smerter ved 70-90 graders abduktion, når han fører armen fra lodret, smerte ved styrketræning, nedsat kraft og synlig deformitet. **Objektivt** findes let nedsat bevægelighed i venstre skulder og albueled. Deformitet og stor palpapel callusdannelse på distale humerus, ømhed over bløddele, muskulatur og n. radialis ved frakturstedet. Smerter ved frakturstedet ved 60-80 graders abduktion og ved maximal udadrotation. Let hypertrofisk cicatrice over venstre skulderrunding. Let muskelartrofi på underarm. Patientens gener er en kombination af fejlstillingen med deraf skævt muskeltræk og overbelastning af muskulaturen, kraftig callusdannelse med udspænding af omkringliggende væv og nervus radialis. Den lidt indskrænkede bevægelighed i venstre skulder er formentlig en følge af forsøg på marvsømning. Generne er forværret gennem det sidste ½ år, og en yderligere forværring kan ikke udelukkes, ligesom der består en risiko for artroseudvikling på længere sigt. Der er overensstemmelse mellem anamnese og de objektive fund. Der er årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og de anførte gener."

I skrivelse af 14/1 2000 til klageren meddelte selskabet, at klagerens gener var en forværrelse af en forudbestående lidelse.

I klageskrivelsen af 7/6 2000 til nævnet har klagerens advokat anført: "I forbindelse med en bilulykke den 10.03.1992 pådrog klager sig forskellige kvæstelser, bl.a. i venstre arm. Klager kom sig over ulykken uden vedvarende smerter, men påføres den 27. 09.1996, i forbindelse med en håndboldkamp, en ny skade idet denne under kampen falder ned på sin venstre arm. Efter uheldet d. 27.09.1996 har klager vedvarende gener og forsikringsselskabet begrunder deres manglende erstatningsudbetaling med, at den nye skade påført ved håndboldulykken, er en del af den oprindelige skade som klager blev påført den 10.03.1992 i forbindelse med bilulykken. I øvrigt henvises der til de vedlagte bilag under punkt 3. ... Klageren ønsker, at forsikringsselskabet skal anerkende sin erstatningspligt idet der er tale om en ny skade, som følge af håndboldulykken den

27.09.1996. (det kan i den forbindelse undre, at de efterfølgende smerter i forbindelse med håndboldulykken, oprindelig udspringer af bilulykken den 10.03.1993 som klager kom sig over fuldstændigt !!)"

I selskabets skrivelse af 28/8 2000 til nævnet hedder det bl.a.: "Således som sagen foreligger oplyst for selskabet finder vi fortsat at måtte afvise, at følgerne af klagers tilskadekomst er dækket på forsikringen. Af de lægelige oplysninger fremgår det utvivlsomt, at de gener klager har ikke er en følge af det anmeldte ulykkestilfælde medio august 1996, men en følge af overarmsbruddet den 10. marts 1992, som har medført tiltagende overbelastningsgener fra omkring medio 1999. Udfra de lægelige oplysninger i sagen må det således konkluderes, at klagers gener stammer fra færdselsuheldet den 10. marts 1992. Krav i anledning af ulykkestilfældet den 10. marts 1992 blev først fremsat telefonisk den 14. april 1998 trods det at lægebehandlingen af klager ophørte den 10. november 1992, hvor klager afsluttedes fra hospitalet med bemærkninger om, at frakturen var fuldt ophelet med solid callusdannelse og uden øget risiko for refraktur. Objektivt var der en fejlstilling i AP-planet, men funktionen af armen var normal og kraften fuldgod. Ifølge Forsikringsaftalelovens § 29 forældes krav mod selskabet efter 2 år fra udløbet af det kalenderår, hvor skadelidtes krav var forfaldet såfremt skadelidte var bekendt med kravet og at dette var forfaldet, og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid. Et krav grundet i forsikringsaftalen anses for forfaldet, når de kendsgerninger der danner grundlag for kravet er indtrådt, hvilket vil sige, når ulykken er sket, og dens følger har vist sig. Ved afslutningen fra hospitalet kunne klagers krav være opgjort, hvorfor kravet forfaldt på dette tidspunkt, og klagers krav i anledning af ulykken er således forældet efter Forsikringsaftalelovens § 29, da der er gået mere end 5 år efter kravet forfaldt, og til det blev rejst overfor forsikringsselskabet. Med hensyn til det anmeldte ulykkestilfælde, som angiveligt skete medio august 1996 må vi henvise til betingelsernes afsnit 6 punkt a, hvoraf det fremgår, at forsikringen ikke dækker: 'Ulykkestilfælde eller følger deraf, hvis hovedårsag er sygdom eller sygdomsanlæg. Ligeledes er undtaget forværring af et ulykkestilfældes følger forvoldt af sygdom, medmindre det lægeligt kan bevises, at ulykkestilfældet er den direkte årsag til sygdommen'. Klagers gener skal således være en direkte følge af ulykkestilfældet, for at berettige til erstatning fra forsikringen. Det fremgår af sagens lægelige oplysninger – som selskabet ikke finder grund til at betvivle – at klagers gener stammer fra ulykkestilfældet den 10. marts 1992, hvorfor vi under henvis-

ning til de gældende forsikringsbetingelser heller ikke på denne baggrund kan tilbyde erstatning."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**Afsnit 2 Hvad dækker forsikringen:** a. Ulykkestilfælde, der forstås som en pludselig udefra kommende hændelse, hvorved den forsikrede ufrivilligt kommer til skade. ... **Afsnit 6 Hvad dækker forsikringen ikke:** a. Ulykkestilfælde eller følger deraf, hvis hovedårsag er sygdom eller sygdomsanlæg, eller hvis forværrelse skyldes tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdomme. ... **Afsnit 10 Erstatning for invaliditet:** ... Invaliditetserstatning udbetales såfremt et ulykkestilfælde har medført en invaliditetsgrad på mindst 5%, opgjort på grundlag af reglerne i lov om arbejdsskadeforsikring om erstatning for varigt mén og uden hensyn til den forsikredes specielle erhverv. ... Der betales ikke erstatning for en før ulykkestilfældet bestående invaliditet. En bestående invaliditet kan derfor ikke bevirke, at invaliditetsgraden fastsættes højere, end hvis sådan invaliditet ikke havde været til stede."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder at kunne lægge til grund, at klagerens krav for så vidt angår 1992 skaden er forældet. Afgørende for, om klageren er berettiget til erstatning for 1996-skaden er herefter, om hans gener kan henføres til denne skade. Efter en gennemgang af de lægelige akter finder nævnet at måtte give selskabet medhold i, at klagerens gener ikke kan anses for at være en dækningsberettiget følge af 1996-skaden.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard